

Neohumanizm

{jgxtimg src:=[images/stories/site/061_amurt.jpg] width:=[100]} W celu ustanowienia harmonii pomiędzy światem duchowym i materialnym Ananda Marga zaleca równowagę pomiędzy wewnętrznym i zewnętrznymi aspektami naszego życia. Samorealizacja jest najwyższym obowiązkiem istot ludzkich. Lecz nie możemy zaniedbywać obowiązków i odpowiedzialności za społeczeństwo, ponieważ świat jest częścią Najwyższej Istoty.

W celu ustanowienia harmonii pomiędzy światem duchowym i materialnym Ananda Marga zaleca równowagę pomiędzy wewnętrznym i zewnętrznymi aspektami naszego życia. Samorealizacja jest najwyższym obowiązkiem istot ludzkich. Lecz nie możemy zaniedbywać obowiązków i odpowiedzialności za społeczeństwo, ponieważ świat jest częścią Najwyższej Istoty. Wszechświat, który został Przez Niego stworzony, egzystuje w Nim, jest Jego częścią.

Dlatego wszystkie żywe istoty są Jego dziećmi, częścią jednej wielkiej kosmicznej rodziny. Miłość do Jego stworzenia jest tym samym, co miłość do Niego. Zaniedbywanie społeczeństwa szkodzi osobistemu rozwojowi, ponieważ jest to zaniedbywanie tej rzeczy, do której próbujemy dotrzeć. Podejście Ananda Margi to subiektywne podejście z obiektywnym dostosowaniem. Oznacza to równowagę pomiędzy rozwojem osobistym - poszerzaniem umysłu poprzez medytację, oraz wypełnianiem społecznych obowiązków poprzez bezinteresowną służbę.

{jgxtimg src:=[images/stories/site/075_neohumanizm.jpg] width:=[200]} Społeczna filozofia Ananda Margi to filozofia uniwersalizmu: troska o wszystkie stworzenia we wszechświecie, nie tylko o istoty ludzkie, lecz także o zwierzęta i rośliny. "Jedynie ideał kosmiczny zjednoczy ludzkość", ponieważ jedynie wówczas, gdy uświadomimy sobie jedność w całej różnorodności, możemy rozwinąć w sobie miłość do każdej stworzonej istoty wykraczając poza wszelkie różnice. Miłość do Boga wymaga od nas miłości do wszystkich Jego części; do wszystkich członków tej samej uniwersalnej rodziny.

"Społeczna filozofia Ananda Margi przekonuje do rozwijania zintegrowanej osobowości jednostki." Wszystkim powinno zapewnić się jednakową sposobność ich rozwoju. Ananda Marga opowiada się za światem jedności, bezpieczeństwa i pokoju dla wszystkich.

"Ludzkie społeczeństwo jest jedno i niepodzielne. Nie próbujcie go dzielić. O każdą osobę powinno się troszczyć, jak o manifestację Kosmicznego Bytu."

Prabhat Ranjan Sarkar

{jgxtimg src:=[images/stories/site/066_neohumanizm.jpg] width:=[250]} Neohumanizm

Neohumanizm to miłość do wszystkich stworzeń wszechświata, do świata ożywionego i nieożywionego. To duch humanizmu rozszerzony na wszystko: wyniesienie on humanizmu ku uniwersalizmowi.

Jako istoty ludzkie, posiadamy oprócz instynktu intelekt. Intelaktu możemy używać w sposób sentymentalny lub racjonalny. Gdy używamy go w sposób sentymentalny, prowadzi to do dogmatów. Gdy używany w sposób racjonalny - prowadzi ku oddaniu.

Sentyment to intelekt minus racjonalność. Umysł kieruje się wówczas wszędzie, gdzie zostanie przyciągnięty, bez znaczenia na konsekwencje. Sentyment oparty jest na egoistycznej przyjemności i dlatego jest niebezpieczny dla nas samych oraz dla społeczeństwa.

Sentyment prowadzi do dogmatów. Dogmat to nieracjonalnie ustanowiona idea nie mająca nic wspólnego z logiką. To narzucona odgórnie idea, która "dusi samoczynny rozwój ludzkiego intelektu." Tym samym przyczynia się do wzrostu zabobonów, prześladowań i pseudo-duchowości. "Przy dogmatach nawet 10-20 procent ludzkiego intelektu nie można użytkować w sposób prawidłowy... Intelekt ludzki musi zostać uwolniony ze wszystkich więzów, ze wszystkich rodzajów dogmatów."

{jgxtimg src:=[images/stories/site/036_devotion.jpg] width:=[250]} Racjonalność z kolei potrafi rozróżniać pomiędzy dobrym i złym, pomiędzy tym co powinno się czynić, a czego nie. Racjonalność jest wielkim skarbem, i posiadają ją w tak znacznym stopniu rozwinięta jedynie ludzie. Racjonalność pozwala wzrastać oddaniu. Sentyment oddania jest najwyższym, najcenniejszym skarbem ludzkości. Czyni serce delikatnym i silnym jednocześnie, prowadzi do rozszerzania umysłu, ponieważ nie ograniczają go inne sentymenty. Jako taka, transformuje poczucie egzystencji w świecie na najwyższy stan duchowy.

"Oddanie musi zostać zaakceptowane, jako najwyższa misja życia; prowadzi ono ludzkość ku stanowi subtelności i ostatecznie umieszcza człowieka w stanie Najwyższego Szczęścia, przekształcając serce z

pustyni w kwitnącą oazę."
Prabhat Ranjan Sarkar